

கடவுளின் விலாசம் தருகிறார் தாயுமானவர்

இந்தப் புத்தகத்தை, குற்றாலத்தில்--
ஸ்ரீராமகிருஷ்ண தபோவனத்தின் சுவாமிகள்
கைலாசம் -- இணையதளத்தில் வெளியிட்டார்கள்.



கடவுளின் விலாசம் தருகிறார் தாயுமானவர்

ஒரு -முழுமையான கடவுள் தத்துவத்தை -நமக்குத் தருகிறார்-
தாயுமானவர். அதன் இறைத்தத்துவம்....

- பரமாத்மாவே-- ஜீவாத்மாவாக வருகிறது --என்ற உபநிடதக் கருத்துக்கும்,
- எனது தந்தையும் நானும் ஒன்றே ---என்ற விவிலியத்தின் வாசகத்துக்கும்,

- அனைத்துப் புகழும் இறைவனுக்கே-- என்னும் திருக்குற்றானின் வசனத்திற்கும்,
- சிவமே சீவனாயிற்று ---என்ற சைவசித்தாந்தப் பார்வைக்கும்,
- அறிவேதான் தெய்வம்-- என்ற தாயுமானவரின் வாக்கிற்கும்,
- அறிவேதான் நான் --என்ற இரமணரின் உள்ளுணர்விற்கும்,
- ஆதிசங்கரரின் --நிர்வண சதகத்திற்கும்,
- வேதாத்திரி மகரிசியின் --சுத்தவெளி தத்துவத்திற்கும்,

தர்க்கரீதியான --விஞ்ஞானப் பூர்வமான-- விளக்க உரையாக தாயுமானவர் தந்துள்ளார்.

அந்த கடவுளின் விலாசத்தை, அருள்வெளியின் விலாசத்தை - வெட்டவெளியின் விலாசத்தை ---தாயுமானவர் போல் -- மானுடத்திற்குச் விளக்கமாகச் சொன்னவர் யாருமில்லை!

திருவருள் விலாசப் பரசிவ வணக்கம் என்னும் தலைப்பிலே-- எழுதப்பட்டுள்ள மூன்று பாடல்களிலுமே, குறிப்பிட்ட தெய்வம் என்று-- குறிப்பிடாமல், தூய அத்வைத வஸ்துவைக் குறித்த-- விசாரணையும், அந்த துரிய பரம்பொருளின் --வணக்கமுமாக செல்கின்றன பாடல்கள்.

காலமாய், வெறும் வெளியாய் விரிந்திடும்-- அகண்ட ககனமெங்கும் காலம் காலமாய் தவழ்ந்திடும் ---அனந்தகோடி உயிர்களை ஆக்கி, காத்து, அழித்து--அந்தச் சுழற்சி நாடகமாயும், எல்லைகளில்லாப் பரமனுக்கு அஞ்சலியே தாயுமானவரின் முதல் பாடல்.

அங்குஇங்கு எனாதபடி எங்கும் ப்ரகாசமாய்,
ஆனந்த பூர்த்திஆகி,
அருளொடு நிறைந்தது எது? தன்அருள் வெளிக்குளே
அகிலாண்ட கோடியெல்லாம்

தங்கும் படிக்கு இச்சை வைத்து, உயிர்க்கு உயிராய்த்
தழைத்தது எது? மனவாக்கினில்
தட்டாமல் நின்றது எது? சமயகோடிகள் எலாம்
தம்தெய்வம் எம்தெய்வம் என்று

எங்கும் தொடர்ந்து எதிர் வழக்கு இடவும் நின்றது எது?
எங்கணும் பெருவழக்காய்,
யாதினும் வல் ஒரு சித்தாகி இன்பமாய்
என்றைக்கும் உள்ளது எது? மேல்

கங்குல்பகல் அறநின்ற எல்லை உளது எது? அது

கருத்திற்கு இசைந்தது அதுவே.

கண்டன எலாம் மோன உருவெளியது ஆகவும்

கருதிஅஞ் சலிசெய்குவாம் (திருவருள் 1)

மெய்ப்பொருள் என்ற கடவுள் எங்கிருக்கிறார் என்ற ஆறு கேள்விகளை நம்மிடமே வைக்கிறார் தாயுமானவர்.

1. அங்கு எங்கு என்று சொல்ல முடியாதபடி, அண்டவெளி முழுவதும்- எங்கும் -நிறைந்து விளங்கும்- ஒளிமயமாகி. உயிர்களுக்குப் பேரின்பத்தை நல்கும்- நிறைவான ஒன்றாகி, தனது திருவருளாகிய- சக்தியோடு கூடி, எங்குமாய் -நிறைந்து நின்ற பொருள் எது?
2. தனது திருவருளாக விளங்கும் --ஆகாயத்தின்கண்-- அண்ட கோடிகள் --அனைத்தும் தங்குமாறு-- விரும்பி இடம் கொடுத்து, உயிருக்கு உயிராய் நின்று, அவ்வுயிர்களைத் தழைக்கச் செய்தது-- எது?
3. மனத்துக்கும் வாக்குக்கும் --தட்டுப்படாமல் நின்றது எது?
4. சமயகோடிகள் பலவும், "இது-- எங்கள் தெய்வம், இது-- எங்கள் தெய்வம்!" என்று --எவ்விடத்தும் தங்களுக்குள்-- தொடர்ந்து எதிர்வழக்கு ஆடும்படி-- செய்த பொருள் எது?
5. எல்லா இடங்களிலும் பேசப்படுவதும், எல்லாப் பொருள்களையும் --இயக்கும் அறிவாய் விளங்குவதும், உயிர்களுக்கு இன்பப் பேற்றினை வழங்குவதும்-- எல்லா காலத்திலும்-- நிலைத்து நிற்பதும், ஆகிய பொருள் எது?
6. மேலான --இரவுபகல் அற்ற-- எல்லையில் உள்ள பொருள் எது?

இந்த ஆறு கேள்விகளுக்கும் --தாயுமானவரே பதிலும் சொல்கிறார்.

எது?எது? எது? என்ற கேட்ட - அந்த அது - நம்முடைய கருத்திற்கு இசைந்தபொருளே.

அந்தப் பொருளையே-- கண்ணால் காணும் பொருள்கள்

அனைத்துமாகவும், மௌனமே உருவமான வெளியாகவும்--

(வெட்டவெளியாகவும், சுத்தவெளியாகவும். அருள்வெளியாகவும், தூய ஒளியாகவும்) நினைத்து வணங்குதல் செய்வோம்.

வெளி என்றால் என்ன? விடையாக வருகிறார் வேதாத்திரி மகரிஷி.

“வற்றாயிருப்பு, பேராற்றல், பேற்றிவு, காலம் எனும் வளம் நான்கும் ஒன்றிணைந்த பெருவெளியே தெய்வம்” என்கிறார்.

தாயுமானவர் சொன்ன-- சிந்தனையை ஏற்போம். அவர் வழியில் -- செல்வோம். ஆனந்தமடைவோம்! ஆனந்தம் -ஆனந்தம்- ஆனந்தமே!! வாழத்தெரிந்திடில் ஆனந்தமே!!!